

GHIȚĂ MOCAN

Pastor, Biserica VESTEA BUNĂ, Beiuș

„Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece, și la culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.”

Luca 2.6-7

Miracolul Întrupării

**Domnu-atotputernic din înalt coboară,
Mantie de slavă ființa l-o-nconjoară.
S-arată-n lumină; și-astfel, într-o zi,
Pogorând la noi, slava părăsi.
(George Herbert)**

 nouă generație se născuse. Trecuseră mai bine de patruzeci de ani de când părinții lor pășiseră ca pe uscat prin Marea Roșie. Ei, fiii pustiei, începuseră să cunoască lumea prin greutățile unei călătorii ce nu se mai sfârșea. Probabil aveau amintirea unui Sinai atins de prezența lui Dumnezeu. Simțiseră și ei rigoarea Legii care rânduia fiecare dimensiune a existenței. Și acum, iată-i adulți, în câmpia Moabului, gata să ia cu asalt Țara Promisă. Dar n-o puteau face oricum, trebuia să audă din nou prerogativele Legii lui Dumnezeu, pe care trebuia să și le asume într-un mod coerent.

Deuteronomul înseamnă de fapt să repeți Legea pentru generația Moabului. Dar nu era vorba de o reluare mecanică a preceptelor. Cei care vor compara expunerea cu cea din Levitic vor avea surprize interesante. Însă, punctul cel mai înalt nu era legat de trecut sau de recomandări cotidiene, el țintea înspre viitor. Oamenii pustiei erau invitați să privească dincolo de Canaan și să priceapă că nu o țară, ci, mai degrabă, o Persoană va ridica Dumnezeu din mijlocul lor. Iată un detaliu care schimbă radical perspectiva, agățând-o într-o realitate eternă.

„Domnul, Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un prooroc ca mine: să ascultați de el” (Deut. 18.15).

Cuvintele lui Moise aveau să aprindă flacăra speranței. În suveranitatea Lui, Dumnezeu urma să se ocupe de destinul acestui popor. Aici nu e loc pentru hazard și nici pentru îndoială; inițiativa divină devenea tot mai vizibilă în istorie. Mai mult, profetul anunțat era dintre ei, legat în chip tainic de biografia lui Moise. *Ca mine* se vrea a fi o confirmare, o reiterare a continuității planului divin, iar lucrul acesta trebuie bine înțeles. Al doilea Moise va fi mai mare decât primul, pentru că va avea o altă natură, iar puterea Lui va fi infinit mai mare. El va duce mai departe o relație pe care primul Moise doar o începuse, vorbind cu Dumnezeu gură către gură. Al doilea va fi mai mult decât un prieten, un invitat pe munte, un comunicator al legilor, acesta va fi unit cu Dumnezeu, a doua Persoană a Trinității și într-o relație filială cu Tatăl. Și, după cum vor consemna evangheliștii, numele lui va fi ISUS, Domnul și Mântuitorul nostru.

Patruzeci și două de generații numără Matei pentru a-L ancora pe Isus Hristos în istorie. De la Avraam la David, de la David la captivitatea babiloniană și, în fine, de la captivitate la Isus.